

WSKAZÓWKI MONTAŻOWE PROFILU PODOKIENNEGO PR00XTW - „KIK”

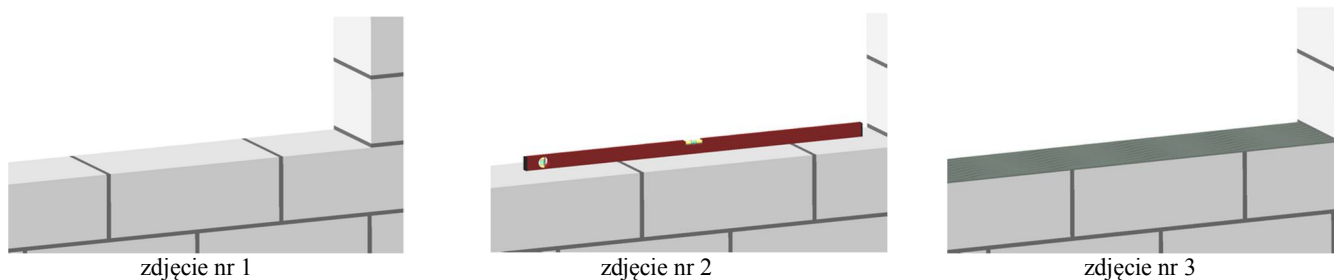
WSTĘP

Poniżej przedstawiamy Państwu wytyczne dotyczące montażu stolarki okiennej na energooszczędnych profilach podokiennych w warstwie docieplenia. Niniejsza instrukcja pozwoli Państwu uniknąć problemów, które mogą wynikać z nieprawidłowości montażu okien, przy zastosowaniu profili podokiennych. Dobór materiałów takich jak klejo-uszczelniacze, taśmy, uszczelniacze, wylewki, zaprawy klejowe zostaje po stronie wykonawcy uwzględniając warunki atmosferyczne, niemniej jednak zalecane są materiały, które nie będą wzbudzały wątpliwości w zakresie stosowania z materiałem ściany oraz polistyrenem ekstrudowanym XPS. Znani producenci chemii budowlanej, posiadają w swojej ofercie wysokiej jakości bezrozpuszczalnikowe klejo-uszczelniacze, które z powodzeniem można stosować przy montażu profili podokiennych. Przed użyciem należy zapoznać się z instrukcją producenta. Gwarantujemy zachowanie właściwości użytkowych naszych produktów pod warunkiem dostosowania się do poniższych zaleceń montażowych. Połączenie ościeżnicy z naszymi produktami zostało przebadane pod kątem wiatroszczelności: klasa C5, wodoszczelności: klasa 9A oraz przepuszczalności powietrza: klasa 4.

1. Przygotowanie otworu okiennego.

Powierzchnia, na której będzie montowany profil podokienny musi być wypoziomowana, sucha, bez ubytków i luźnego materiału (zdjęcie nr 1 i 2). W przypadku braku poziomu zaleca się wykonanie wylewki w celu wyrównania otworu i uzyskania poziomu (zdjęcie nr 3).

Gdy otwory okienne są w zadowalający sposób wypoziomowane a ich powierzchnie gładkie nie musimy dodatkowo przygotowywać takiego otworu. W przypadku murów z pustaków otworowych powierzchnia pustaków musi być pokryta wylewką betonową. Na tym etapie zaleca się stosowanie materiałów termoizolacyjnych przeznaczonych do murowania ścian jednowarstwowych lub o podobnych właściwościach mrozo i wodoodpornych.



2. Przygotowanie profilu podokiennego.

Elementy należy pomniejszyć średnio o 0,5-1 cm w stosunku do otworu okiennego, tak aby uzyskać luz na uszczelnieniu. Otwory większe wymagają zastosowania dwóch bądź więcej odcinków profilu, które przygotowujemy na wymiar wcześniej, pamiętając o luzach na uszczelnienie.

3. Wyznaczanie miejsca wbudowania profilu podokiennego.

Układamy na „sucho” przygotowane profile podokiennie w otworze okiennym, pamiętając o odpowiednim ich ustawieniu w stosunku do lica muru, a następnie przy pomocy ołówka trasujemy na ościeży od wewnątrz linie wzdłuż krawędzi profilu podokiennego. Ma to na celu wyznaczenie miejsca położenia zaprawy klejowej do przyklejania XPS-u** lub kleju poliuretanowego do XPS-u*. W przypadku dwóch i więcej elementów bardzo ważne jest zachowanie linii montowanych elementów, tak aby na miejscu styku nie było żadnych przesunięć, gdyż uniemożliwi nam to w późniejszym etapie zatrzęsienie okna na profilu.

4. Przyklejanie profilu podokiennego do muru.

Wariant (1) – montaż na klej poliuretanowy do polistyrenu ekstrudowanego XPS*

Pierwszą czynnością jest zamocowanie do metalowej szyny nośnej gwintowanego elementu konsoli, który zapewnia regulację wysokości, zgodnie z zaleceniami producenta. Kolejnym etapem jest rozprowadzenie na całej doczołowej powierzchni profilu podokiennego warstwy odpowiedniego klejo-uszczelniacza*, (patrz wstęp do niniejszej instrukcji).

Następnie w przypadku montażu profilu podokiennego na nierozprężny klej poliuretanowy do polistyrenu XPS* (patrz wstęp do instrukcji) наносimy ścieżki kleju na mur, tworząc obwód w postaci prostokąta. Bardzo ważne jest aby ścieżka zewnętrzna kleju była poprowadzona maksymalnie blisko krawędzi muru. Uwaga: Nie dopuszcza się stosowania klinów, podkładek, a co za tym idzie piany pistoletowej rozprężnej do montażu okien. Następnie tym samym klejem poliuretanowym wypełniamy specjalnie przygotowane nacięcia na spodzie profilu podokiennego. Tak przygotowany parapet nakładamy na oścież, dosuwamy do ściany i dociskamy, pilnując aby profil znalazł się we wcześniej wytrasowanym przez nas miejscu. Całość dociskamy i sprawdzamy poziom. Czynność powtarzamy przy kolejnych elementach. Na zakończenie sprawdzamy jeszcze raz poziom. Pozostałą przestrzeń pomiędzy profilem a murem uzupełniamy klejo-uszczelniaczem* – patrz pkt 5 i pkt 6. Kolejnym krokiem jest zamocowanie konsol nośnych w tych samych miejscach, w których spod ciepłego parapetu wystają gwintowane trzpienie. Przykładamy konsolę w miejscu pod trzpieniem, na takiej wysokości aby mieć swobodny dostęp do elementów regulacji wysokości. Oznaczamy punkty, w których wiercimy otwory. Następnie mocujemy konsolę za pomocą kołków montażowych zgodnie z zaleceniami producenta mocowań. Po zamontowaniu wszystkich konsol, sprawdzamy jeszcze raz poziom profilu podokiennego. Ewentualne drobne odchylenia od poziomu korygujemy za pomocą regulacji konsol.

Wariant (2) – montaż na zaprawę klejową z worka**

W przypadku montażu profilu podokiennego na zaprawę klejową z worka** наносimy wcześniej przygotowaną zaprawę (zgodnie z wytycznymi producenta) na całą powierzchnię ościeża. Zaprawę nakładamy tak zwanym „grzebieniem” wykorzystywanym w budownictwie do przyklejania płytek. Ta metoda pozwala nam na wprowadzanie drobnych korekt w usytuowaniu profilu, oraz w przypadku niewielkiego braku poziomu otworu okiennego uzyskania tego poziomu przez nałożenie odpowiedniej ilości zaprawy klejowej. Pozostałe czynności wykonujemy jak w wariantcie 1.

W jednym i drugim wariantcie nie stosuje się żadnych klocków podkładowych, ani klinów montażowych, ponieważ ciężar stolarki przenoszony jest przez profil na mur oraz konsolę i dlatego profil musi przylegać całą swoją powierzchnią do powierzchni ościeży. W tym wariantcie

obowiązują wszystkie wcześniej opisane procedury – czyli stosowanie klejo-uszczelniacza* na głowicy, uszczelnienie łączy oraz konieczność przygotowania poziomu podłoża.

Dobór ilości, rodzaju oraz rozmieszczenia konsol musi być zgodny z wytycznymi producenta – firmy Knelsen.

5. Uszczelnienie połączenia pomiędzy profilem a ścianą.

Do szczeliny powstałej pomiędzy profilem a ścianą należy zaaplikować odpowiedni klejo-uszczelniacz* (patrz wstęp do niniejszej instrukcji). Ta czynność musi być wykonana z należytą uwagą i starannością tak, aby luz między ścianą a profilem podokiennym był całkowicie wypełniony klejo-uszczelniaczem*. Nadmiar klejo-uszczelniacza usuwamy.

UWAGA ! Nie wolno stosować materiałów zawierających rozpuszczalniki !

6. Uszczelnianie połączeń między profilami.

W momencie konieczności połączeń dwóch lub więcej elementów profilu konieczne jest uszczelnienie miejsca styku. Do tego stosowane są odpowiednie klejo-uszczelniacze* (patrz wstęp niniejszej instrukcji) w taki sposób, aby uzyskać szczelność i zniwelować możliwość przedmuchów w tym miejscu. Ta czynność musi być wykonana z należytą uwagą i starannością tak, aby luz między profilami podokiennymi był całkowicie wypełniony klejo-uszczelniaczem*. Przed położeniem kolejnego elementu, należy starannie pokryć jego doczołową powierzchnię klejo-uszczelniaczem*, a następnie położyć w miejsce wbudowania i mocno dosunąć do zamontowanego już elementu. Nadmiar klejo-uszczelniacza usuwamy.

7. Uszczelnianie styku połączenia między profilem podokiennym a ramą okienną.

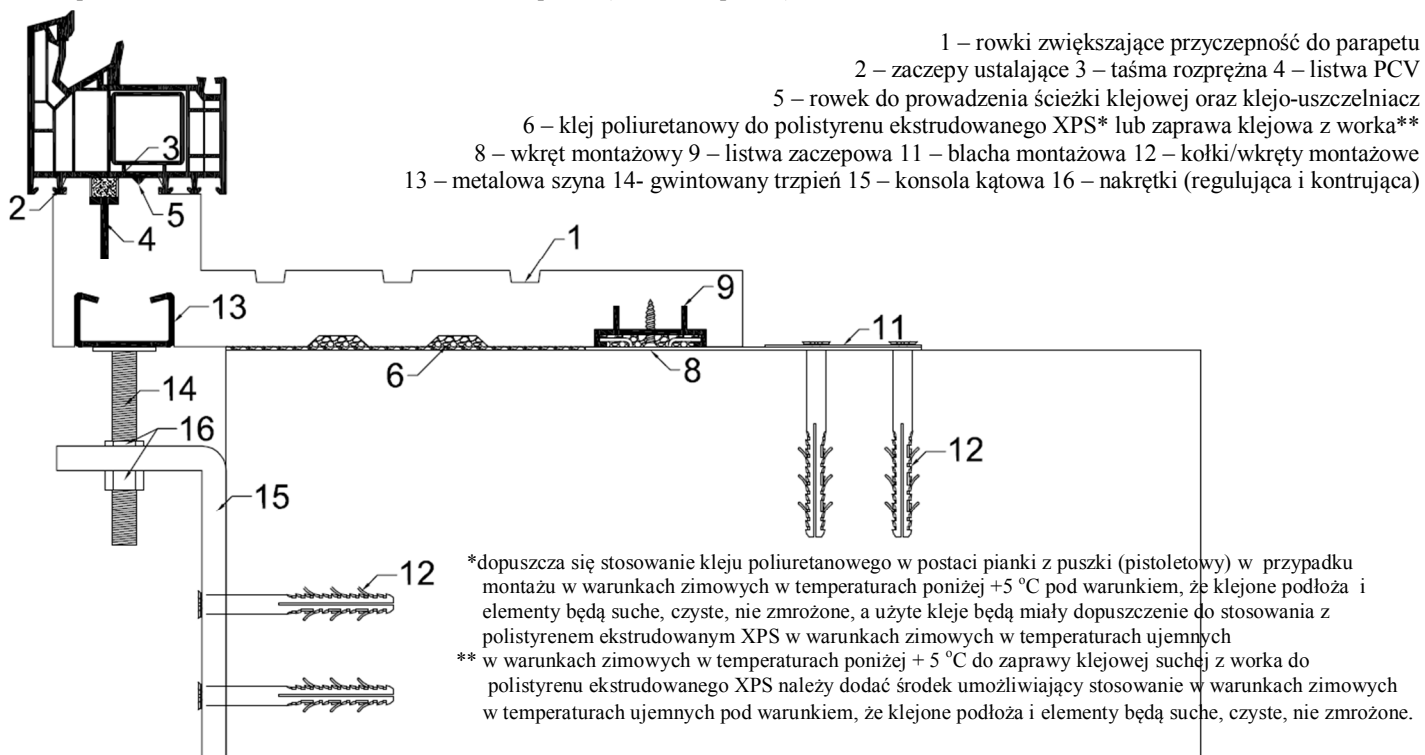
Oprócz zastosowania odpowiedniej taśmy rozprężnej konieczne jest dodatkowo położenie ścieżki w wyznaczonym miejscu na głowicy części profilu podokiennego odpowiedniego klejo-uszczelniacza* (patrz wstęp niniejszej instrukcji) aby dodatkowo uszczelnić styk połączenia profilu z ramą okienną. Dodatkowo ta czynność ma za zadanie wzmocnić pod kątem wytrzymałościowym posadowienie okna na profilu. Jeżeli konstrukcja profilu na to pozwala i jest na to miejsce, należy poprowadzić dwie równoległe ścieżki klejo-uszczelniacza*, a tak jest często w przypadku systemów o szerokości powyżej 70 mm i okien drewnianych. Ta operacja jest niezbędna aby uzyskać pożądane właściwości połączenia ościeżnicy z profilem podokiennym.

8. Montaż okna.

Warunkiem koniecznym zamocowania okna na profilu jest sprawdzenie położenia profilu na ościeży względem lica muru oraz poziomu na całej długości. Przygotowaną ramę okienną wstawiamy w otwór okienny i dociskamy tak, aby nastąpiło wskoczenie zaczepów ramy w zaczepy profilu podokiennego.

UWAGA ! Nie należy wyjmować ramy po zamontowaniu na profilu, gdyż może dojść do uszkodzenia zaczepów.

Półprofile PR00XTW są dodatkowo ze specjalnymi listwami zaczepowymi z PCV, które mają za zadanie usztywnić profil i stanowią miejsce zaczepu na blachę montażową, które są załączane do profili (3szt./1 szt. profilu).



UWAGA ! Jeżeli w okresie 30 dni od montażu nie jest przewidywany montaż parapetów zewnętrznych należy pokryć powierzchnię elementu izolacyjnego narażonego na bezpośrednie działanie promieni słonecznych warstwą podkładowej masy tynkarskiej. W okresie słonecznym i wysokich temperatur; elementów z polistyrenu XPS nie wolno przykrywać z zewnątrz foliami lub innymi materiałami przezroczystymi. Elementy izolacyjne z XPS nie mogą być traktowane jako hydroizolacja oraz nie wolno ich stosować w jakikolwiek sposób do montażu stolarki p-poz., jak również w budynkach powyżej 25 m od poziomu terenu. W przypadku narażenia na działanie wilgoci należy zadbać o odpowiednią izolację. Materiały i substancje użyte do izolacji nie mogą wchodzić w reakcję z polistyrenem. Szczegółowe zastosowanie powinno wynikać z ustaleń projektowych zgodnie z Warunkami Technicznymi jakimi powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.